

ΑΘΗΝΑΙ ΗΜΕΡΑ ΤΗ ΗΜΕΡΑ.

Ἰστούσατε δι' ἄλλην μίαν φοράν καὶ μίαν ἱστορίαν ὑποδημάτων στρατιωτικῶν.

Δὲν εἶναι τοῦ Γκοδιλώ. Αὐτὰ ἐλησμονήθησαν τόσον, ὥστε καὶ ὑπουργὸς προσεχῆς θρυλλεῖται ὁ κ. Πετιμεζᾶς.

Εἶναι τὰ ἐξ Αὐστρίας σταλέντα ἑκατὸν ζεύγη στρατιωτικῶν ὑψηλῶν ὑποδημάτων, προσωρισμένων δὲ διὰ μίαν τῶν πυροβολαρχιῶν μας.

Αὐτὰ τὰ ὑποδήματα ἐπῆγαν . . .

— Εἰς τὸ τελωνεῖον ;

— Ὅχι.

— Εἰς τὸ ἀρχηγεῖον ;

— Οὔτε.

— Τί βλάξ ! θὰ ἐδόθησαν εἰς τοὺς στρατιώτας.

— Εἰς αὐτοὺς εἶναι ποὺ δὲν θὰ δοθοῦν ἴσως ποτέ.

— Μὰ ποὺ ἐπῆγαν ἐπὶ τέλους ; ποὺ εἶναι τώρα ;

— Εἰς τὸ παλάτι, κύριοί μου, μάλιστα εἰς τὸ παλάτι, καὶ θὰ μένουν ἴσως ἐκεῖ ἢ ἴσως τώρα εἶναι εἰς τὸ Φάληρον καὶ ἴσως αὐρίον θὰ εἶναι εἰς τὸ Τατόϊ.

— Καὶ ποῖος ξεῦρε εἰς τί ἀγροτικά πόδια !

Νὰ σὰς ἀναγγεῖλωμεν καὶ ἐν ἄλλο ;

Φαντασθῆτε ὅτι καὶ μία ἀπὸ τὰς τορπιλλοφόρους μας ὀνομάσθη *Δεκέλεια*.

* Ἄν εἶχαμεν πόλεμον ἴσως θὰ ἐπερνοῦσεν εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τὸ ὄνομα αὐτό.

Τὴν μίαν ἡμέραν ὅλαι αἱ ἐφημερίδες ἔγραψαν ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Γαλθάνη.

Τὴν ἐπιούσαν ἐν συναυλίᾳ προεξαρχούσης τῆς Ὁραε τὸν κατέκριναν ὡς ἀδικοῦντα τὸν κ. Σκιαδαρέσην.

Εὐφύης φίλος μας εἰς τὸν ὁποῖον ἐσημειοῦμεν τὴν παρατήρησίν μας :

— Ἀπλούστατον τὴν πρώτην ἡμέραν εἶχε καταλάβει τὰ γραφεῖα τῶν ἐφημερίδων ὁ Γαλθάνης, τὴν δευτέραν ὥρμησεν εἰς αὐτὰ ὁ Σκιαδαρέσης.

* Ἡ Ἐφημερίς ὡς δυνατώτατον κατὰ τοῦ εἰσαγγελέως κ. Πετιμεζᾶ ἐπιχείρημα ἐδημοσίευσεν περικοπὴν ἐγγράφου τοῦ κ. Πετιμεζᾶ τὸ ὁποῖον μᾶς ἀποκαλύπτει τὸν δεύτερον τίμιον Ἑλληνα, ὡς θὰ ἔλεγεν ὁ κ. About.

* Ἄν ἐξακολουθῇ ἡ Ἐφημερίς παρέχουσα τοιαύτας ὑπηρεσίας εἰς τὸν κ. Πετιμεζᾶν, τότε πειθόμεθα ὅτι αὕτη ὀριστικῶς ἀνέλαβε τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ *ρεκλάμαν*.

* Ὡς τώρα τὴν εἶχεν ἀναλάβει σιωπηρῶς μόνον, διὰ τοῦ δημοσιογραφικοῦ της πολέμου ἔχουσα σύμμαχον τὸν Σιδιτανίδην· ἀλλὰ τώρα ὅτε ἤρχισα τὴν δημοσίευσιν τῶν ἐγγράφων του τὴν παρακαλοῦμεν νὰ τὰ δημοσιεύσῃ ὅλα, μὰ ὅλα καὶ τακτικῶς.

* Ἡμεῖς θὰ ἐντρυφῶμεν εἰς αὐτά· διότι δὲν διέψευσε τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ πεποιθησὶν μας ὁ κ. Πετιμεζᾶς.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ ἐγγράφων ἀνηκόντων εἰς τὰ γραφεῖα τῶν δύο εἰσαγγελιῶν ἔχομεν μίαν ἀπορίαν :

— Ποῦ τὰ εὐρίσκει ἡ Ἐφημερίς ;

— Κύριε Ῥάδε, μήπως τὰ δίδει ὁ Μπένσης ;

— Κύριε Μπένση, μήπως τὰ δίδει ὁ Ῥάδος ;

* Ὅσῳ δὲ διὰ τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Μπένση χαίρομεν ὅτι ἡ Ἐφημερίς εὗρε διδακτικωτάτην τὴν περὶ τύπου ἰδέαν τοῦ εἰσαγγελέως τῶν Πλημμελειοδικῶν.

Καὶ ἡμεῖς συμφωνοῦμεν μετὰ τοῦ κ. Μπένση, ὅτι καθήκον ἔχει νὰ μὴ δίδῃ οὐδεμίαν σημασίαν εἰς τὰς διαδόσεις τὰς ἀναγομένης εἰς τὴν εὐσυνείδητον ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός του, διότι τοιαύτας διαδόσεις μόνον ἡ Ἐφημερίς ἔκαμε.

Τὸ καθ' ἡμᾶς οὐδέποτε ἐπιστεύσαμεν ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ συμβιβασθῇ ὁ Μπένσης μὲ εὐσυνείδητον ἐκπλήρωσιν καθήκοντος. Ἰδοὺ διατί τὸν δικαιοῦμεν.

Εἰς τὸν *Τηλέγραφον* ὡς ἀπολογία τοῦ κ. Ἀθανασιάδου κατεχωρίσθη βούλευμά τι τοῦ Ἐφρετίου διατάσσον τὸν τότε εἰσαγγελέα κ. Οἰκονόμον νὰ παραδῶσῃ εἰς τὸν τακτικὸν ἀνακριτὴν τὴν δικογραφίαν ὅπως οὗτος ἐξακολουθήσῃ τὴν κατὰ τοῦ κ. Ἀθανασιάδου ἀνάκρισιν.

* Ἡμεῖς εἴμεθα περίεργοι νὰ μάθωμεν : τίς ἦτο ὁ ἀνακριτής, ὅστις ἐντὸς πενταετίας δὲν κατώρθωσε νὰ τὴν περαιώσῃ καὶ νὰ τὴν ὑποβάλῃ εἰς τὸ συμβούλιον διὰ νὰ ἰδῶμεν ἐπὶ τέλους ἂν ἦναι ἄθῳς ἢ ἐνοχος ὁ ὑπουργός μας.

Εὐχαρίστως δὲ θὰ ἠκούομεν καὶ τὸν λόγον τῆς ἐξημερώσεως τοῦ γενικοῦ συμβουλίου τῶν Ἐφρετῶν ὅπερ ὡς λέγει τὸ βούλευμα εἶχεν ἐξεγερθῇ καὶ συνελθὼν ἀνέθηκεν εἰς τὸν κ. Οἰκονόμον νὰ ἐνεργήσῃ τὰς προεξαγωγικὰς ἀνακρίσεις.

Εἶναι πράγματά τινα τόσον περίεργα !

Πῶς ἤνέχθη ὁ κ. Ἀθανασιάδης νὰ μὴ δειχθῇ ἡ κρυσταλλίνη αὐτῇ ἀθωότητι τοῦ ἐντὸς πέντε μακρῶν ἐτῶν, ἐνῶ δὲν ἤνείχετο οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ ἐνεργῇ τὰς ἀνακρίσεις ὁ κ. Οἰκονόμος καὶ δι' ἐπιστολῆς του παρεκάλει τὸν πρόεδρον τῶν Ἐφρετῶν νὰ συγκαλέσῃ τὸ συμβούλιον διὰ νὰ ἀποφανθῇ περὶ τούτου.

* Ὅλα αὐτὰ τὰ λέγει τὸ βούλευμα.

Καὶ ὅμως παρήλθε μία ὀλόκληρος πενταετία χωρὶς νὰ ἐξαναστῇ κατὰ τῆς ἐκκρεμότητος αὐτῆς ὁ κ. Ἀθανασιάδης.

Λέγουσιν ὅτι τὸν κ. Ἀθανασιάδην ἀποδεικνύει ἄθῳς ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Σμίθ.

* Ἀρκεῖ νὰ ἐννοήσῃτε ὅτι ἂν παραπεμφθῇ ἐπὶ δωροληψία, ὁ κ. Ἀθανασιάδης, συγκατηγορούμενος ὡς δωροδότης θὰ εἶναι αὐτός ὁ Σμίθ ἢ ἡ κόρη του ἢ ὁ γαμβρός του καὶ τότε ζυγίσαιτε τὴν ἐπιστολήν του.

Μεταξὺ τῶν περιεργωτέρων εἰδήσεων τῆς Ἐφημερίδος εἶναι καὶ ὅτι ὁ υἱὸς Παπαμιχαλόπουλος ὁ ἐκ Χίου εἰδικὸς αὐτῆς ἀνταποκριτὴς μόνος αὐτὸς ἐξ ὅλων τῶν ἀνταποκριτῶν διεῖδε καὶ προεμάντευσε τὸν Βελεντζαϊκὸν χαρακτῆρα τοῦ Σαδῆκ πασᾶ.

Καὶ εἶχεν ἀμφιβολίαν ;

φαντασθήτε ότι και η *Revue des deux mondes* έχει τον Σουρή της.

Και μάλιστα φιλόσοφον. Ἀλλ' ἐνῶ ὁ ἰδικός μας, νεο ελληνικώτατος ποιητής, ἔχει τὴν μανίαν νὰ υπογράφῃτα γαλλιστὶ *Souris*, ὁ γάλλος φιλόσοφος ἔπρεπε τὴν μανίαν νὰ υπογράφῃται ἐλληνιστὶ δι' ἐνός *Y—Grec* εἰς τὸ τέλο, *Soury*.

Ἀπόδειξις ὅτι ὁ ἕνας δὲν εἶνε εὐχαριστημένος διότι εἶνε Γάλλος, οὔτε ὁ ἄλλος διότι εἶνε Ἑλλήν.

Αὐτὸν τὸν Πολιακῶφ, τὸν σιδηροδρομικὸν ρῶσσον ἐπιχειρηματίαν, τὸν ἔβαλαν εἰς τὴν μέσσην ὁ Σιβίρης καὶ ὁ Σιβιτανίδης.

Ὁ πρῶτος τὸν ἐπαινεῖ μέχρι καὶ τοῦ ἀτόμου του ὡς ἰδιώτου.

Ὁ δεύτερος τὸν κατακρίνει πρὸ πάντων ἐπὶ τοῦ ἀτόμου του ὡς ἰδιώτου.

Ὁ δυστυχὴς ρῶσσος εὐρίσκειται μεταξὺ Σκύλλης καὶ Χάρυδδως, τοῦτέστι μεταξὺ δύο σκύλων ἐτοιμῶν νὰ τὸν δαγκάσουν, ἂν δὲν τοὺς ἀφίση νὰ τὸν γλύψουν.

Ὅσῳ διὰ τὸ κοινόν, αὐτὸ περιμένει νὰ ἰδῇ ἂν θ' ἀργήσουν πολὺ νὰ συμφωνήσουν οἱ δύο πρῶην συνεργάται καὶ τίνος τῶν δύο αἱ κρίσεις θὰ ὑπερισχύσουν.

Χρυσᾶ ὑποκείμενα!

Ἄν θέλετε νὰ μάθητε καὶ ἐν λίαν περίεργον σᾶς ἀναγγέλλομεν ὅτι ἡ Ἄμυνα, ἡ περίφημος ἐθνικὴ Ἄμυνα, καὶ μετὰ θάνατον ἀκόμη λαμβάνει κληροδοτήματα ἀπὸ ἀποθνήσκοντες ὁμογενεῖς εἰς χιλιάδας στρογγυλὰς ἀρκετάς.

Οἱμοὶ Ἑθνικέ. Δεσμέ! τί ἔχασες, τί ἔχασες! Σὺ ὅστις, οὔτε ζῶν ἠλίευσας οὔτε μίαν πεντάραν.

Τὸ **Μὴ χάνεσαι** εἰς τὸ προσεχές του φύλλον θὰ σὰ προσφέρῃ μυατηριωδέστατα καὶ περιεργότατα **διαβολο-τσακίσματα** νέου συνεργάτου, ἀπεσταλμένου ἐκ τῆς Κολάσεως, τὸ ὄνομα **Σατανίδιον**.

Πουριτάνος.

ΣΤΗΝ ΑΡΤΑΝ

Ἐστὴν Ἄρτα τὴν ἐξακουστὴ μιά Τουρκα μαυροχήρα.
Ἐτοὺς σπαθοφόρους Ἑλληνας τὸ σπῆτί της χαρίζει...
Νὰ σ' εὐλογῇ ὁ Μουχαμέτ καὶ νάχης καλὴ μοῖρα,
Κι' ἡ μοῦρη σου ἡ ὥμορφη νὰ ῥοδοκοκκινίῃ.
Γιὰ σένα ἄνδρες νὰ βρεθοῦν πενήντα κι' ἑκατὸ,
Καὶ ἂν μὲ τούτους μοναχὰ δὲν εἴμπορεῖς νὰ ζήσης,
Νὰ πάρης καὶ τὸν Τούρκικο κι' Ἑλληνικὸ στρατό,
Κι' ἀμέτρητοι λεβέντηδες ἅτον κόσμον νὰ γεννήσης.
Νὰ μεγαλώσουν γρήγορα, Ῥωμηοὶ νὰ γίνουν ὅλοι,
Μπροστὰ αὐτοὶ καὶ πίσω μεῖς νὰ μποῦμε μὲς ἔστην Πόλι.

Souris

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Πάλιν μία Ὄθωμανὶς χήρα ἐφάνη ἡ φιλελληνικωτέρα ὅλων τῶν ὁμοφύλων της. Διέθεσε τὴν ἐν Ἄρτα μεγάλην οἰκίαν της ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς κατοικητήριον τῶν Ἑλλήνων ἐξωματικῶν. Ὡς τὸ ἔκαμνε αὐτὸ ἂν ἦτο ὑπανδρευμένη; Αὐτὸ εἶναι ψυχολογικὸν παράδοξον. Ἐνῶ κατὰ φυσιολογικοὺς κανόνας ἡ ὑπανδρεία ἔπρεπε νὰ ἐξημερώνῃ τὰς γυναῖκας καὶ ἡ χηρεία νὰ τὰς ἐξαγριώνῃ, συμβαίνει ὅπως διόλου τὸ ἐναντίον. Τόσο ποῦ μοῦρχεται νὰ εὐχηθῶ ὅλοι αἱ γυναῖκες νὰ γίνουν χῆραι!

Μετὰ συγκινήσεως ἐμάθομεν ὅτι ἅμα ἤκουσε παρὰ τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ δ. κ. Δεκόζης Βούρος ὅτι ἐκέρδισε τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τοῦ Λαχείου ἐταράχθη καὶ ἐδέησε νὰ τοῦ φέρουν ὕδωρ ψυχρὸν ὅπως συνέλθῃ. Σημειώσατε ὅτι ὁ ταραχθεὶς διότι ἐκέρδισεν 100,000 φράγκων διαθέτει ἑκατομύρια ἐπὶ ἑκατομμυρίων. Τί μεγάλαι καρδιαὶ αὐτοὶ οἱ τοκογλύφοι!

Πάλιν ὁ Ἀποχαιρετισμὸς τοῦ συνεργάτου μας Σουρή, ἡ κωμικωτάτη αὐτὴ σκηνή, ἐχάλασε κόσμον εἰς τὰ Ὀλύμπια. Μάλιστα ἡ θερμὴ ἐκείνη τοῦ ποιητοῦ ἀποστροφή:

Τοῦ πολέμου ἡμέρ' ἀνατίλλει

Ἀχ! βρὲ Τουρκο γιατί δὲν τὰ δίνεις;

ἠπέσπασε παρατεταμένα χειροκροτήματα. Ἡ ὅλη δὲ σκηνὴ διεξήχθη ἐν μέσῳ ἀσθέστου γέλωτος. Καὶ τί θὰ γίνῃ ὅταν παιχθῇ ἡ Ἐπάνοδος!

Ὁ θίασος τοῦ κ. Καραθανασοπούλου εὐρέθη μίαν ὥραν πρῶτον γυμνόπους, ἵσως ἐτοιμασθεὶς νὰ παραστήσῃ τὴν *Nipiche*. Ὁ κ. Καταίμπαλης ἰδὼν τὴν ἀνυπόδητον αὐτὴν κατὰστασιν τρέχει καὶ εὐρίσκων τὰς σκελεὰς τῶν διδῶν ἡθοποιῶν τὰ λαπούτσια σ' τὸ χέρι. Καὶ ἀπὸ τότε τὸ φάληρον δὲν ἔχει θέατρον.

Ἀλλ' ὅμως θὰ ἔχῃ. Ἀνετέθη δὲ τὴν φορὰν αὐτὴν ἡ σύστασις τοῦ θιάσου εἰς τὸν διακεκριμένον Ἑλληνα καλλιτέχνην κ. Κρητικόν, ὅστις μᾶλλον γνωρίζει τί τζαναμπέτιδες εἴμεθα καὶ δὲν πιστεύομεν νὰ ἀκολουθήσῃ τὰ ἔχνη τοῦ συναδέλφου τοῦ Καραθανασοπούλου.

Ὁ παλαιὸς σας γνώριμος, τρυφερὰ ἄθηνάικαι καρδιαί, ὁ ποιητὴς τῶν *Στίχων* τοῦ **Νίκου Καμπῆς**, κινδυνεύσας νὰ γίνῃ ἀληθὴς Διγύπτιος καὶ ν' ἀρτίσῃ νὰ γράφῃ στίχους διὰ τοὺς θῆλεις κροκοδείλους τοῦ Νείλου μετεώρησε, καὶ ἐπροτίμησεν ἐσᾶς—ἂν καὶ δὲν εἴσθε κροκοδείλοι. Καθ' ἑβδομάδα θέλομεν δημοσιεύει τὰ δροσερὰ προϊόντα τῶν ποιητικῶν στιγμῶν τοῦ βαπτιζομένου ἐκαστοτε εἰς τὰ διυλισμένα ὕδατα τοῦ Νείλου.

Ὅσα ῥόδα μᾶς ἄφησεν ὁ Ἀπρίλης καὶ ὁ Μᾶης τὰ ῥίχνουμε εἰς τὴν ποδιάν τῆς νεαρᾶς κόρης Ὀλγας Βάλεης.